

DE LOATEMSCHE KLEPPE

LENTE/ZOMER 2007

Jaargang 12 - Nummer 46

EEN OMMETJE DOET SOMS WONDEREN !

Het is merkwaardig hoe ons dorp doorkruist wordt door ellenlange fiets- en wandelroutes. Op zich niet zo erg, denk je. Probeer maar eens tijdens het weekend een gezellig terrasje mee te pikken om tijdens een zonnige vrije dag, 'en familie' lekker bij te kletsen. Die terrassen floreren van de dagjestoeristen met ingevette billen uit hun kleurrijke fietsbroek stekend of 'adventurers' met zware stapschoenen, die een Leffe of Orval komen degusteren op hun rustpunt aan de boorden van de Leie. Ik denk dat ik in Zulte eens ga 'klappen' met een brouwer die bereid

is een streekbiertje met het label 'Loatemsche Kleppe' te bottelen. Een pittig biertje van hoge gisting met een toch fruitige nadronk. Dat daar nog geen 'kat' aan gedacht heeft, zeg! 'Laetemsche Kleppe' als je chauvinistisch wil blijven, maar dan ben je in Deurle zeker verplicht (noblesse oblige) van 'Nen Deurelschen Klepel' te schenken. Voor de horeca is al dat gewoel een gouden zaak, maar dat eeuwig probleem blijft bestaan! Ge wordt er voortdurend over aangesproken: waar vind je verdomme een kaart of wandelplan van Latem. De VVV-Leiestreek krijgt hier geen poot aan de grond. Zelfs geen 'kerststalleke' waar vrijwilligers wat uitleg zouden kunnen verschaffen over de streek, de historiek of poepsimpel brochures aan de man kunnen brengen. Heb samen met vrienden al het idee geopperd om een oude mobilhome om te toveren tot 'rijdend' toerismekantoor, maar denk je dat iemand van het bestuur daar oor voor heeft? Geen kat, mensen!

Ja, over katten gesproken: in mei 2006 deed een dame uit Hooglatem haar beklag over verwilderde katten, de buurt vroeg om snelheidsremmers, de voortuinen werden doorploegd door de vuilkar en haastige geo-postmannen... Noppes. Geen reactie.

Sinds Hooglatem, niet meer dramatisch onder water kwam te staan, werd dit 'nieuw aan te snijden gebied' met geen woord meer vernoemd. Rust laten waar rust is, denken men in 'het Leiepaleis'

Nu was de 'kattenpopulatie' echter dusdanig aangegroeid en veroverde tuinsets, terrassen en prieeltjes op zoek naar voedsel en/of geborgenheid dat er wel degelijk gevaar was voor de bewoners en hun dieren, vertelde een bevriende dierenarts. Probeer maar eens een kat te vangen! Dieren (en zeker verwilderde) zijn slimmer dan mensen. De oplossing kwam er pas toen ik (naïef als ik ben) tussen pot en pint de situatie aanhaalde bij de ex-collega's van de 'serieuze pers'. Die mannen moeten tegenwoordig de kleinste weetjes dagdagelijks kwijt aan hun krantenbaas. De wijk, ja het dorp was te klein!

Dan kwam de reactie! Groene Paula keek kwaad in mijn richting, het College was niet tevreden, maar toch kwam er een plaatsbezoek van de 'opperhoofden'. Of de klachten nu gegrond waren of niet, laat ik in het midden. Mijn honden en ik hadden problemen met de katten en een zestal burens eveneens, dus... De desiderata van de wijk kwamen eindelijk stuk voor stuk over de tong en wat merkten wij: iedereen zat op dezelfde golfengete. De bevoegde instanties hadden oog en oor voor onze vragen en klachten en wat het belangrijkste was, de bewoners leerden hun burens (eindelijk) kennen en dat is belangrijk. Dat was nu 'mijn' goal, om het eens uit het Engels te verhalen. De buurtploeg scoort: er komt een speelstraat in de zomervakantie, er komen tijdelijke snelheidsremmers, men is het eens over het bomenbestand en er zijn zelfs plannen voor een zomerse buurtbarbecue, een 'bring en braai', waar wie het wil gezellig komt 'socializen'. Toppunt is dit laatste idee van onze Columbiaanse buurman komt, die pas verhuisde naar Leerne en toch in augustus even terugkomt om alles te coördineren! Core, Brigitte, Anne, Monique, Jo, Leo, Geertje, Johan, Norbert, Gilbert... ik ga ze nu niet allemaal vernoemen, onze Karel Van Wijnendaelelaan rekent op jullie om 'het vuur warm te houden'. We zijn goed op weg! Nu nog onze vriend Wim Van Herreweghe voor de kar spannen en hem aanporren om eens werk te maken van dat in 2005 aangeboorde idee om een beeltenis van de stichter van de Ronde Van Vlaanderen aan de ingang van Karels straat neer te planten...

**LOATEMSE
KLUUTE**

**SATIRISCHE PERIODIEK VOOR MENSEN MET HUMOR EN GEZOND
RELATIVERINGSVERMOGEN...**

vu: Albert F Haelemeersch, Karel van Wijnendaelelaan 11, 9830 Sint-Martens-Latem

Den Tijd van de 'spekkenlievekes', da was schuune

Ne kier dadde wa ouwer wordt beginde ezuu nui en tons wa beelden uit ui'en jongen tijd op te rakkelen en te paizen op de deugnietrije diedde gedoan et. Da doe roar, weette! 'k Peizegdek ikke da'k ik alliene woare moar ter zeinder ded-juu mier of da'k durfdegge peizen dien der veuren uitkommen. Oasekik ezuu un joar of twoalve was oak ezuu al ne kier nen natten druum deur un wulpse madam van 't durp of van un schoalkammeroadse woarda'k binst 't scholle nie un dierve noar kijken, moar 's nachs van wakker lagge.

Sjanse of nie, moar krije ier nui bai toevallig nen fotto van twie jonge meiskes woar da'k zot van was, moar zulder wisten 't nie en doarbij ke zoe gien kanse gemakt en mee al die schuune jonge gasten dien der in 1958-1960 in Loatem rondkrosteggen mee uldren koersveelo of ulder brommerke. Doarbij 'k was nog nen snotter uit de scholle van madam Siemenet en 'k moeste mijn ei'en nog preepareeren om noar Gent noar de gruute scholle te goan. Moar wa wilde, da begost al een beetse te kriebelen in dienen onderbuik. Ben toch fier da'k magge zei'en da'k tons al wiste wie dan de schuunste woaren uit ons durp.

Geef nui toe, oas ge die twie dotses van schattige beesekes, ier onder, bekijkt, tons weet iederen echten Loatemneere dan't verdomme vrie schuune madams geworden zijn! Moar wa wilde, de konkuurensse was te gruu en g'eddet nie ol-tijd glijk dadet zoe't willen in 't leven. Oasek dien fotto zagge vonde'k et tijd da'k kleur bekendegge en dierve uitkomen veur mijn zondige druumen. 'k Oope natuurlijk da paster Eric mai zal kunnen vergeven da'k buiten den biechtstoel main zielke ezuu moar bluut legge veur giel de gemiente. Moar 'k moe em toch ne kier interpelleeren omtrent 't gebruik van dienen biechtstoel. 'k Vroage mai af of dan'der nog biechtgangers zoe'n zain en of dan die biechtstoelen nog gebruikt worden. 'k Wille ierlijk zijn en bekennen

da'k niemer te biechte geweest ei vanachter main plechtige kommune en ons Hiere alliene weet wa veur zonden en deu'nietrijen da'k in mijn leven gedoan ei. Vroeger moeste iest biechten en peenetense doen veur dadde most noar veuren kommen veur un hostie te krij'n, moar 'k geluue nie dan ze nui nog zuu nauwe kijken. Moar 'k goat em toch ne kier vroe'en, al was't meur veur te weten oe da't mee zijnen wijnkelder gesteld es.

Nieje, in den tijd van paster Melchers zatten we ol-tijd in de 'vrouwenbeuk' op d'achterste rijen lollen te vertellen en op nen kier vloogt den paster nui toch uit tegen ons, damme uit ierlijke schamte niemer gekommen zijn. We gingen de zondag nog wel noar 'den Sint Martinus', moar wel noar den dienen van den bakker. Binst da iederien zat te lezen en te bidden, zatten wulder an den tuug vette lollen te vertellen en gruute pinten te drinken.

Ezuu emme 't leven lieren kennen, zie. Ziede oe da nen uitbrander van den paster de jonge gasten op de verkierde wig zoe elpen? W'oan wij toch veel leute, we lierdeggen koarten en pietsesbakken en kosten al vroeg un gloas verzetten. 't Leven zit simpel in mekoar. Allee, tegen damme mee den bus noar 't scholle moesten en an 't serjeuze versierwerk beginnen, oame al wa ervoaringe, kosten we toch al den Twist, den Rock, den Slow en zelfs den Tango. Ik moe toegeven da'k den Wals nuut geprobeerd ei. 'k koste wel tot dreije tellen moar al da droajen un was nie veur mij, 't was al moeilijk genoeg om den swing onder de knie te krij'n. 'k'Ei wel uut nog derdes geweest veur den Twist op nen concour bai Willy en Reineke Cocquyt van Café Sportwereld. Ezuu kwammen de jonge meiskes in ons leven en in ons oarms.

Nen schuunen tijd was da! In 't ieste was da moar veur de spekken moar mee den tijd wierd da langs om straffer en serjeuzer. 'k Ei veel spekkenlieven g'ad in mijn karjeire, moar uuk veel andere en da kunnen ze mij toch niemer afpakken, oas g'et moar weet!

Ezuu rond dienen tijd emme mee nen inwijkeling uit Deurle 'palmenzondag' uitgevonden. Jij gong noar de messe en brocht gewijde palm mee veur de cafégangers en wulder dronken dienen zondag alliene nog 'Palm' en gienen pils. Sinds 1964 es die tradiesse gebleven, moar den uitvinder es alle doagen zijn Palmke blijven drinken, wulder nie: andre spijs doe eten, zei'n de gezonde Loatem- en Deurelneers.

Oasek ezuu peise wa damme ollemol uitgespuukt én van voyeurisme, deugnietrije of vandalisme, glijk danze da nui zoen noemen; hoe damme de meiskes zot gemakt én of zulder ons, bennekik toch fier da'k de mieste van die 'jeugdzonekes' nui nog mee un gerust herte in d'uugen magge kijken. 't Was nen schuunen tijd en moest ee kunnen weerekommen peisek da'k 't zelfde zoe doen moar messchiens nog mee wa mier passie en vier...

Moest er iemand onder ulder uuk zijn herte willen uitsturten, veur mij nie geloaten... Oast de moeite es, kommet in de Kleppe, moar tons moede kleur bekennen en gien polletiekerke spelen!

NOG MIER VERTELSKES ...

Ge moet mij niet altijd geloven als ik zo van die 'vertelskes' en halve waarheden voor waarheid verkondig, maar nu ik zo naar mijn status van bruggepensioneerde aan het toegroeien ben, kom ik steeds meer in contact met medioren en senioren.. Vraag mij niet waarom, maar ik word meer en meer gevraagd om eens over het verleden en de toekomst van ons dorp te komen praten. De koffie, thee, jenever, bier of wijn komen op tafel en de tongen worden losgegooid. Herinneringen aan betere tijden worden opgerakeld en meestal komen we tot de conclusie dat onze leefgemeenschap er inzake sociaal gevoel en kameraadschap is op achteruitgegaan. Bepaalde zaken en toestanden waar ook ik mij vaak aan erger komen dan eigenaardig genoeg aan bod. In de seniorie zijn er klachten, aan de toog worden de billen van het gemeentebestuur ontbloot, de natuurliefhebbers hebben frustraties...

Zo kreeg ik van Marcel Schuer, zowat het geweten en de syndicalist van de seniorenflats, de vraag of hij, net als Gwij van Campen en Leo Leieridders, af en toe eens een plaatsje kon krijgen in De Loatemsche Kleppe om zijn gal te spuwen. Waarom ook niet?

Hier komt zijn column:

Herinnert u zich deze nog? Café 'De Nieuwe Wijk' bij Elza en Georges Tournet aan de Golfaan... Gezellig sociaal, niet?

WHAT'S IN A NAME ?

St.Martens-Latem, in vroegere tijden ook wel Laethem geschreven, waarschijnlijk verwijzend naar 'heem' of 'gem'(naargelang de dislexische uitspraak in Vlaanderen). Of St.Maerten in deze contreien vertoefde en iets te doen had in Laet-hem of Leerne, heeft misschien iets te maken met de oorspronkelijke inwijkelingen die zich in kleine groepjes aan de Leie vestigden en zo gulhartig zouden kunnen geweest zijn dat ze de heilige, die de helft van zijn mantel aan een arme sukkelaar gaf, als voorbeeld voor hun nageslacht stelden....

Maar St.Maerten moet – behalve zijn heiligheid- ook een man van aanzien geweest zijn: hij verplaatste zich immers te paard zoals de edellieden en de rijken. De gewone man ging te voet of had hooguit een ezel.

Het is moeilijk voor de Latemnaars van nu zich deze vervlogen tijden in te beelden. Heemkundigen kunnen trachten de puzzel terug samen te stellen met te snuffelen in oorkonden

of te luisteren naar honderdjarigen.

De eeuwen vliegen als wolken voorbij en nemen de veranderingen mee...

St.Maerten staat nog wel gebeeldhouwd aan het gemeentehuis, zijn symbool van rijke weldoener, honderd jaar terug even opflakkerend toen de arme schilders hun ezel aan de Leie-oeveren zetten, onbewust van de '-ismen' die daarna op hun werk zouden worden geplakt maar die uiteindelijk de naam van de gemeente naar bekendheid en rijkdom zouden schieten.

Het paard van de heilige man, uitgebreid naar de vele paarden die de adellijke koetsen van Ooidonk trokken, zijn ondertussen vervangen door blinkende Mercedesen of hoogpotige 4 X 4's die over de verkeersdrempels vliegen. Van de arme schildershuisjes heeft men luxueuze villa's of musea gemaakt. Het gulhartig symbool is impressionistisch of expressionistisch verdwenen op de vergulde prijskaartjes van hun kunstwerken, meestal in armoede voortgebracht.

Zelfs de Leie, waar het vlas stinkend te rotten lag, heeft, na het bekende veer en de drinkende koeien, zich als een strada voor plezierbootjes omgevormd.

OH, als de wolken konden vertellen !

St.Maerten ? Laet hem maar !

Marcel Schuer

WAT VERLANGEN WE ALLEMAAL, ZEG?

Als er nu één iemand is die tegen het heffen van belastingen is, zal het wel de Kleppe zijn, maar zeg nu zelf, met al die premies, kortingen, gratis beurten en dienstverleningen van gemeente, provincie, overheid en nutsmaatschappijen die de burger in de schoot geworpen krijgt, moet een gemeentebestuur of hogere instantie toch ergens het geld voor de extraatjes uit de mouw kunnen schudden. Het gemeentelijk roddelaartje of 'Informatief' wordt gevuld met invulblaadjes om tegemoetkomingen te bekomen. De inwoners die het zouden moeten lezen, kijken het blad amper in en zij die denken dat de taxateur geen weet heeft van hun werkelijke inkomen, proberen tussen de mazen van het net te glippen en te profiteren. Ik heb niks tegen mensen met veel centen. Ze zullen er wel hard voor gewerkt hebben of ergens rijk geboren en/of gehuwd zijn. Als zij het vergaard hebben met louche zaken, ook goed. De fiscus moest het maar gezien hebben. Maar vinden jullie ook niet dat de poen meestal in de schoot valt van zij die er al een pak hebben? Het water vloeit naar de zee, zullen we dan maar gelaten beamen. De Kleppe zal nooit rijk worden. Met schrijven wordt er niet verdiend! Zeker niet met een gratis blad. Schrijf je een boek dan heb je als auteur ongeveer 0,80 euro per verkocht exemplaar. Dus voor de meeste blijft schrijven een hobby.

We dwalen echter af. Wat lasten betreft is er één zekerheid: in onze gemeente kunnen we zeker niet klagen.

Het containerpark werkt met het 'diftarsysteem', so what? De vervuiler betaalt... Hij die het meest afval verwekt betaalt de rekening. Ten andere, de eerste 50 kg per hoofd in het gezin zijn gratis. Waarom zijn er dan nog klagers?

De vuilniszakken zijn duurder geworden! De prijs die nu zal betaald worden dekt amper de ophalings- en verwerkingskosten. Les volgen bij ons 'groene Paula' is de boodschap. Leer composteren, leer sorteren en laat een kippetje in de tuin kakelen voor de verwerking van het keukenafval. Ik heb zo'n eenzaam beestje rondrentelen, steeds weer gestoord door drie blaffende, lieve waakhonden en toch is dat beestje gelukkig met wat tafelafval en heb ik mijn dagelijks tikkeneike. We zijn een landelijke gemeente zegt mijn goeie vriend nonkel Bob al dertig jaar. Zo houden, dus. Niet residentieel en niet stedelijk. De rijkste gemeente van België moet een boerengat blijven! We maken er geen Bokrijk van maar een mooi dorpje in Vlaanderen waar het goed is om toeven.

De rijkste gemeente! Aan mijn hoela! Die mannen die de statistieken opmaken zijn nog stommer als ik in mijn humanioraperiode. Wiskunde was nooit mijn sterkste, maar mooi en slim is altijd al een utopische combinatie geweest. Hoewel, ik ken er toch een paar. Ik ga nu effen geen namen noemen teneinde geen jaloezie op te wekken.

Gemiddeld netto-inkomen per hoofd: bijna 20.000 euro per jaar! Je moet je dan voorstellen dat dit bedrag amper voor 20 % van de plaatselijke bevolking geldt... Ik zou deze die moeten rondkomen met 950 tot 1200 euro per maand niet durven, noch kunnen uitnodigen op een BBQ! Het faillissement zou wenken, mijn gedacht.

Het instituut voor statistieken zou dat misverstand toch eens uit de wereld moeten helpen en de lezers stap voor stap uitleggen op wat ze zich baseren om tot zulke 'absurde' besluiten te komen.

Wij worden hier al decennia lang versleten voor 'rijke luizen'. Dat ze hier eens een rondvraag komen doen van deur tot deur en eens deftig met de burger praten en intussen de ogen eens goed opensperren. Het is niet al goud wat blinkt!

Men bespaart trouwens tegenwoordig ook al op de bouwgrond. Grote percelen zijn uit de mode of beter gezegd ook haast niet meer voorhanden. Gehaaid makelaars en speculanten zoeken nu huisjes op amper 600 tot 800 vierkante meter, gooien ze plat en dan rijzen daar appartementsblokken uit de grond met minstens twee verdiepingen, goed voor zes appartementen aan minstens 25 miljoen oude Belgische franken per eenheid. Kunnen jullie rekenen? Ik ben er niet zo straf in, maar ik besef goed dat dit gouden investeringen zijn voor bouwmaatschappijen en vastgoedmakelaars. Juist. Iedereen moet zijn boterham, en liefst met toespis, verdienen, maar het moest verdorie toch allemaal eerlijker verdeeld zijn. Arm geboren worden is geen schande, maar als je van goede komaf zijt, ben je toch al een stapje voor op de rest. Natuurlijk moet je dat geld ook nog oordeelkundig beheren, maar ook dat is een gave die niet iedereen gegeven is.

Ge zult het me kwalijk nemen, maar met alles wat de burger tracht terug te krijgen van vader staat tot het gemeentebestuur, kan je de belastingen niet blijven laag houden. Toch bleven ze bij ons voor 2007 onveranderd en was er desondanks geklaag op de banken. Moest de beheerraad van een bedrijf zo toegeeflijk zijn als een gemeentebestuur, ging dat bedrijf binnen de kortste keren op de fles. De gewone man staart zich blind op dat opgeklopt imago van rijkste gemeente van het land. Het is niet de gemeente die de poen bezit! Het kapitaal zit in die gewiekste vennootschapjes en bij die berekende zakenlui en daar halen wij, de gewone burgers, geen enkel voordeel uit! Laat ons daarom echter niet treuren. Het leven kabbelt verder en zolang we gezond zijn...

Laat ons mekaar niet benijden en laat elk leven naar eigen 'meug'. Frustraties brengen niets anders dan stress en ongemak. Zo tussen pot en pint eens ons beklag doen aan de toog van het stamcafé kan opluchting geven maar het zal onze problemen niet oplossen.

Rustig evalueren en zien waar we eindigen. Is de balans negatief dan moeten naar mijn bescheiden mening de opcentimes omhoog. Maar wees gerust. Er wordt hard aan gewerkt en we zullen mosselen roepen als het schip aan wal is, of hoe was die oude spreuk ook weer?

Mochten er 'geevaerts' onder jullie schuilen, een bescheiden bijdrage met vermelding 'kleppe' op 449-5582031-49 is welkom en kan de kosten voor een gedrukte versie helpen dekken...

In de hoop dat ik tegen geen zeer been geschopt heb of een paar lange tenen geraakt heb, groet ik jullie en zeg ik 'à la prochaine' en dan voel ik me een echte Latemnaar. Het ga jullie goed.